

Eldar Attokurov

(1977)

Attokurov, Eldar 1977 yılında Talas ilinin Talas ilçesinde doğdu. BGU'nun (Bişkek Devlet Humanitar Üniversitesinin) İletişim, Kamu Hizmetleri ve Psikoloji fakultesinden mezun olmuştur.

Şiirler

"Oo zamandaş, oylop körsön çımında,
Padişanın biyligi için taktığı
Baatrlardın kılıç cüröt kımında... "

"Hey çağdaşım, düşünürsen aslında ,
Padişahın devranı için tahttaki
Baturların kılıcı düşmez kımından... "

AFGANİSTANDAN KAYTPAY KALGAN CİGİTTİN MONOLOGU

Kördük çaşoo azabın da, kıyının,
Talkaladık duşmandardın uyugun.
Birok, turmuş oorduguna iyilbey,
Biz salganbız börülördün çıyırın.

Taştak coldo şamal urat kaptaldan,
Eregişip burganakka çeçingem.
Ar sinoogo taybas bolup taptalğan,
Oşon üçün kalbay kelem köçümdön.

But tosuşkan, or kazışkan ar dayım,
Duşmandar köp cerdin betin kaptagan.
Taymanbastan küröştüm da, talbadım,
Köp kırsıktan Kuday özü saktagan.

Biz tepsegen kanduu coldun arası,
Atı aytiluu keñ Kandagar talaası.
Dosum kalğan oşol cerde kömülböy,
Oşol menin cürögümdün carası.

Oktor uçat acal bolup canıñdan,
Kañça canga oşol oktor cañılğan.
Koñşu ayıldık körüp kaldım Mirzanı,
Denesinen başı kesip alıngan.

Bıçak mizi kolkosunan ötüptür,
Dene bolso cañı gana muzdagan.
Ontop catıp cüzü cañı öçüptür,
Suluu ele kañça kızdır suktangan.

Men dos elem oşol bala kezimde,
Al kündörüm oydon ketpeyt, esimde.
Estep alıp oşondogu külküñdü,
Iylap turat bütöpös arman sezimde.

Altın ele senin, dosum, münözüñ,
Elesimde tirüñdöy külösüñ.
Men oşondo "ölböçü!" dep ıylagam,
Meni ukpadiñ, azır kayda cürösüñ?..

Sagınsa da, bozorgon küñ aldıda,
Enekeñdi kaltırdıñ go kaygıda.
Iylabasıñ apalardın cürögü,
Kanttik emi, kelgen kırsık ayıbı da.

Attiñ, al kez - on segiz çaş kuragiñ,
Çınar eleñ, sulap barıp kuladıñ.
Kapiletten urgan bıçak mizine,
Canıñ keyip, calgız turup suladıñ.

AFGANİSTAN'DAN DÖNMEYEN YİĞİDİN MONOLOĞU

Gördük yaşamanın azabını ve zorluğunu,
Dağıttık duşmanların yuvasını.
Fakat, hayatın zorluğuna eğilmeden,
Biz açtık bozkurtların çığırını.

Taşlı yolda rürgan eser yan yandan,
İnat edip fırtınaya karşı koydum.
Her sınavda çekinmez olup pekiştim,
Onun için düşmeden geliyorum takattan.

Çelme takar, çukur kazarlar her zaman,
Duşmanlar çok yer yüzünü kaplayan.
Çekinmeden mücaadele ettim ve yorulmadım,
Çok beladan Hüda'dır hep koruyan.

Bizim geçtiğimiz kanlı yolun arası,
Atı belli engin Kandagar bozkırı.
Dostum kalmış orada gömülmeden mezara,
İşte budur benim yüreğimin yarası.

Kurşun uçar ecel gibi yanından,
Kaç cana kıydı işte bu kurşunlar.
Komşu köylümü gördüm Mirza'yı
Bedeninden başı kesilip alınan.

Bıçağın dişi gırtlağından geçmiş,
Bedeni ise daha yeni soğumuş.
İnleyerek benzi daha yeni sönmüş,
Yakışıklı idi kaç kız koşardı peşinden.

Men dost idim işte çocuk çağımda,
O günlerim hiç gitmiyor hep aklımda.
Hatırlayıp o zamanki gülüşünü,
Ağlıyor şimdi bitmez ukte sezgilerimde.

Altın idi senin, dostum, hıyın,
Hayalimde hayatta olduğun gibi gülüyorsun.
Ben o anda "ölmesene!" diye ağlamıştım,
Beni dinlemedin, şimdi nerede yürüyorsun?..

Özlesen de, bozarır gün ileride,
Anneciğini bıraktın ya kaygı içinde.
Ağlamasın annelerin kalpleri,
Neyleyelim artık, bu gelenler belanın ayıbı ise.

Zavallı, o zaman - on sekiz yaş çağında idin ,
Çınar idin, uzunlamasına düştün devrildin.
Gafil yakalayıp vurmuş bıçak dişine,
Canın acıyıp, yalnız durup devrildin.